

Jaume Sisa, l'home dibuixat, enregistrat en una entrevista única

El documental 'L'home dibuixat. Una conversa amb Jaume Sisa' inaugura avui el festival de cinema Memorimage | L'audiovisual, dirigit per Joan Celdran Danés i Àngel Leiro i coproduït per TV3, s'emetrà properament al canal 33

Jaume Sisa

El documental *L'home dibuixat. Una conversa amb Jaume Sisa* inaugura avui el Memorimage de Reus, el primer festival audiovisual internacional especialitzat en produccions que utilitzen imatges d'arxiu. L'audiovisual, dirigit per Joan Celdran Danés i Àngel Leiro, reproduceix una conversa profunda amb el cantautor **Jaume Sisa**, que hi parla, sense filtres, de la recerca per trobar la seva autenticitat i assolir la maduresa del seu pensament, passant pels seus anhels, ideals i pors.

Sisa és un referent de la contracultura de la Barcelona *underground* dels anys 60 i 70. La seva influència com a músic i poeta segueix vigent a la cultura catalana actual, i molts dels seus temes han esdevingut himnes. Per primer cop, en aquest documental, el cantautor s'ha obert al públic per parlar de la vida que ha viscut i com s'ha fet gran -té ja 73 anys- sense trobar el que anhelava descobrir en aquest món: qui és, realment, **Jaume Sisa**.

Àngel Leiro, un dels directors del documental, ja coneixia **Sisa** pel seu recorregut en programes i produccions musicals, però no així el codirector, Joan Celdran. "Un dia al cotxe, en va sentir una

entrevista i el va descobrir, i va veure que era un home que tenia moltes coses al cap, una mena de filòsof", explica Leiro. "Li va picar la curiositat i va comprar el llibre de Donat Putx, *Jaume Sisa, el comptador d'estrelles* (Editorial Empúries, 2015). Aleshores, va contactar amb en Putx, que li va presentar en **Sisa**. Paco Escribano, de Minoria Absoluta, li va dir que ells no feien aquest tipus de documental, però que en parlés amb mi. I així va ser com vam començar a treballar junts, amb totes les dificultats que ha suposat: picar molta pedra per aconseguir finançament, i convèncer en **Sisa** per fer un documental, que va accedir per la persistència fora del normal d'en Joan."

Leiro també recorda com Joan Celdran es va escandalitzar pel fet que no hi hagués cap documental sobre **Sisa**, i com era de difícil aconseguir finançament per fer-lo. "Hi ha moltes figures que se'n mereixen un, i a qui no se'ls ha fet. A mi ja no em sorprèn com estan les coses en aquest país, però reconec que té tota la raó. I almenys, hem contribuït a omplir aquest petit buit", relata el director.

Jaume Sisa amb el Grup de Folk al parc de la Ciutadella l'any 1968 Foto: Arxiu Jordi Roure

Mans a l'obra, Leiro i Celdran van començar el documental quan **Sisa** era a punt de fer els 70 anys. "Vam fer amb ell una conversa molt llarga i diferent", se n'orgulleix Leiro: "Normalment, sempre que l'hem vist en una entrevista, en **Sisa** ha venut un personatge o un disc, però en aquest cas li vam demanar que digués el que volgués, i que l'entrevistaria qui ell preferís. I va demanar l'Ignasi Duarte, una persona amb qui sempre els ha unit una mena de connexió especial... no diré galàctica, però sí especial. Així que Duarte va baixar expressament de París, on viu, per fer aquesta conversa. Durant l'entrevista, ens vam adonar que teníem unes reflexions del Jaume molt interessants i que potser mai havia reflexionat d'aquesta manera davant d'una càmera."

Aleshores va venir la pandèmia, que els va estroncar els plans, els va obligar a fer feina a distància, i va enclaustrar en **Sisa** a casa seva. "Tampoc teníem pensat tornar-lo a entrevistar, però

sí enregistrar-lo alguna vegada més. Al final, ha quedat molt bé i sintètic, i potser l'hauríem liat si haguéssim fet més: potser no ha pogut ser per alguna cosa. Jo estic content que sigui tan senzill. És un documental bastant minimalista, però fet amb criteri. A vegades fer les coses senzilles és complicat: poder sintetitzar és una tasca difícil. Estic content perquè no és un documental amb grans floritures. Hem treballat bàsicament amb dues línies: una gran conversa, i material d'arxiu que paga la pena recordar", resumeix Àngel Leiro.

El documental és una producció de Broadcaster Audiovisual Services (BAS) i Mallerich Films-Paco Poch, amb la coproducció de TV3 i Televisión Española i el suport de l'Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC) i l'Institut de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona (ICUB). *L'home dibuixat* ha competit en la secció Panorama Nacional del Festival IN-EDIT, especialitzat en el cinema documental musical, i pròximament s'emetrà a l'espai *El documental* del canal 33.